

۲۰۱۸/۰۴/۱۴

عارف عزیز گذرگاه

چگونه استاد محمد حسین، سراهنک شد؟

خاطره ای از میر اسمعیل مسرور نجیمی

میر اسمعیل مسرور نجیمی

استاد محمد حسین سرآهنک سرتاج موسیقی افغانستان

شبی در گذر قاضی شهاب چنداول، در منزل حاجی گل تابش، یک تن از شاگردان سابق استاد سرآهنک دعوت بودیم. استاد سرآهنک نیز دعوت شده بود. چند تن از روشنفکران، ادیبان، شاعران و نویسندگان از جمله استاد محمد سرور جویا، استاد نجف علی نباتی، میر غلام حضرت شایق جمال شاعر نازک خیال، باقی جان قایلزاده شاعر و اندیشه ور، محمد حسن درخشان شاعر و نویسنده، صالح محمد پرونتا ادیب و پژوهشگر، غلام سرور دهقان شاعر و عارف، حاجی محمد افضل رسوا شاعر، محمد یوسف نظری ناشر کتاب مزرعه دهقان، محمد شریف پرونتا، جلیل

احمد ابوی (ویرجن)، داکتر میر احمد علی شامل شاگردان استاد سرآهنگ، سید مظفر شاه سرشار تنبور نواز معروف، عزیز احمد پنهان شاگرد استاد نبی گل، علی محمد معلم، محمد حسن تیبی، حسن جان علاقه دار، برادران میزبان هریک غلام یحیی و غلام ذکریا و نویسنده این خاطره حضور بهم رسانیده بودند.

محمد حسین که بعد از سفر طولانی از هند با دریافت لقب استادی دوباره به وطن برگشته بود همراه با نوازندگان استاد ماشین سارنگ نواز، استاد غلام نبی دلربا نواز، خادم حسین برادر استاد محمد حسین تنپوره نواز و استاد غازی طبله نواز شروع به آواز خوانی و معرفی چند راگ کرد. شب به آخر رسید و دمدم صبح شده بود. خواندن های راگ در میان غزل های استاد همه را زیر تاثیر برده و آفرین گویائی ها می شد.

باقی قابل زاده شاعر توانا، با احساس و نابینا در حضور همه اهل محفل یادآور شد که محمد حسین جان با آواز گیرا ات راگ های اصیل یمن، کلیان، بهاگ، کافی، مالکوس، درباری را عالی ادا کردی و نزاکت ها، اشاره ها، آلاب، سرگم ها و سروتی ها را زیبا خواندی. همه شنیدیم و از خود بیخود شدیم. واقعاً استاد هستی و نام بزرگ استادی به تو می زیبد. افتخار خرابات و خراباتی های کابل و همه ما می باشی.

من به اجازه نخبگان و دانشوران ادیب، شعراء، نویسندگان و موسیقی دانان ساز و آواز که اینجا حضور دارند، می خواهم لقب سرآهنگ را که احساس سترگ صمیمیت به تو می باشد، به تو بگذارم. این لقب برایت مبارک باشد و با حسن نیت و صفای قلبی ات آنرا بپذیر.

استاد محمد حسین (سرآهنگ) از جا برخاست، دست باقی قابل زاده را گرفت، رویش را بوسید و لقب را با احترام قبول کرد. اهل محفل کف زدند و بهبه ها گفتند و تبریکه ها نثار استاد محمد حسین سرآهنگ کردند.

سپس باقی قابل زاده اضافه کرد که استاد حسین جان سرآهنگ، حالا وقتی که به خرابات کابل زادگاهت قدم گذاری همه پیران ریش سفید و جوانان هم مسلک و همقطار و نزدیک به عمرت خبر خواهند شد و این لقب را برایت تبریک خواهند گفت و با صفای نیت خوشی خواهند کرد. همچنان بزرگمرد نامور استاد مشهور قاسم جو که بنیانگذار فن و مسلک موسیقی در کشور است نیز از این لقب خرسند خواهد شد.

صبح صادق از جیب افق کم کم سر بدر می آورد، مدعویین جدا جدا با استاد سرآهنگ و همراکابانش در حال خدا حافظی بودند که دفعتاً حاجی گل تابش و برادران پتنوسی مملو از نقل کمبار بادامی و شیرینی وطنی را برای دهن شیرینی حضار محفل حاضر نمودند. در حالی که مهمانان با قهقهه های شیرین برای استاد محمد حسین سرآهنگ مبارکبادی سردادند، همه جانب منازل مقصود شان روان شدند. (۱)

تشکر از سایت کابل نات

چگونه استاد محمد حسین، سرآهنگ شد؟

۱- این خاطره در اخیر کتاب گزیده اشعار باقی قابلزاده به نام «آشیان عقاب» نیز درج است. مجموعه اشعار آنمرد را به یاری و روشن بینی دوست عزیزم محمد اصف جان آهنگ ترتیب نموده و به اتحادیه شعرا و نویسندگان سپردم. سپس مجموعه به همت پرفهم استعداد محترم واصف باختری و محترم رفعت حسینی به چاپ رسید.